

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Năm ngày 02/12/2021.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 720

“BẠN KHÔNG BUÔNG BỎ TỰ TƯ TỰ LỢI THÌ KHÔNG CÁCH GÌ THOÁT KHỎI LUÂN HỒI”

Trong nhiều chuyên đề chúng ta đã học, Hòa Thượng luôn nhắc nhở: **Muốn vượt thoát sinh tử, muốn vãng sanh đến Thế giới Tây Phương Cực Lạc thì phải chân thật buông bỏ tự tư tự lợi.** Có “ta” thì mới có tự tư tự lợi, vậy thì trước tiên phải bỏ đi cái “ta”, rồi cái của “ta”, cái quanh “ta”. Người niệm Phật thì đông nhưng người vãng sinh thì rất ít nguyên nhân chính ở chỗ không buông xả được tự tư tự lợi. Nhưng chúng ta phải ghi nhớ: **Không phải là buông xả trên hình tướng mà phải là buông xả ở trong nội tâm, ở ngoài chúng ta làm tốt tất cả mọi việc nhưng nội tâm không lưu luyến gì cả.**

Tổ Ấn Quang đã dạy chúng ta: **“Đốc hết trách nhiệm trong vai trò trách nhiệm của mình”**, làm tốt mọi vai trò trách nhiệm của chúng ta trong quan hệ ngũ luân, tận trách nhiệm nhưng giữ tâm thanh tịnh. Nếu không tận được trách nhiệm, không làm người tốt, đến bốn phận làm người chúng ta còn không làm được thì làm sao làm được Bồ Tát Bất Thoái Chuyên ở Thế giới Tây Phương Cực Lạc. Nhiều người niệm Phật nhưng niệm Phật sai, cho nên kết quả không đi đến đâu.

Chúng ta may mắn có một sự truyền thừa:

- Cả đời của Hòa Thượng Tịnh Không đã làm ra biểu pháp cho chúng ta.
- Thầy của Hòa Thượng là Lão Cư sĩ Lý Bình Nam. Lão Cư sĩ Lý Bình Nam cũng cả đời chuyên tu, chuyên hoằng Tịnh Độ, cũng làm ra biểu pháp tốt cho chúng ta.
- Ngài Ấn Quang Đại Sư là Thầy của Ngài Lý Bình Nam. Ngài Ấn Quang cũng cả một cuộc đời chuyên tu, chuyên hoằng Tịnh Độ.

Chúng ta thấy các Ngài không có ai xa lánh cuộc đời. Các Ngài buông xả trên đạo tâm chứ không buông xả trong cuộc sống hiện thực, trong đời nhân xử thế tiếp vật của mình.

- Tổ Ấn Quang cất lực in sách thiện. Tổ Sư một đời chuyên tâm niệm Phật nhưng tất cả tiền của đều đem đi in sách thiện như: “Dục Hải Hồi Cuồng”, “An Sĩ Toàn Thư”, “Liễu Phàm Tứ Huấn”... Tất cả đều là sách khuyến thiện của nhà Nho, của nhà Đạo chứ không phải là sách của nhà Phật. Ngài thấy thế gian này tâm ác của con người càng ngày càng dâng cao. Có thể giúp người thế gian giảm bớt cái tâm ác đó, có thể giúp họ không đọa vào ba đường ác đã là phước rồi, chứ đừng nói đến việc vãng sinh Cực Lạc làm Phật, làm Bồ Tát. Đó là tâm từ bi của Ngài.

- Ngài Lý Bình Nam cả một đời cực lực niệm Phật, Ngài cũng cực lực hoằng dương Tịnh Độ, mở trường, mở Phật học viện, đào tạo Tăng tài. Ngài có hơn 300.000 học trò. Ngài không chỉ lo niệm Phật, không xa lánh cuộc đời. Ngài làm nhiều việc như vậy nhưng tâm không dính mắc.
- Hòa Thượng Tịnh Không hơn 60 năm tu hành Tịnh Độ, cũng cả một đời hoằng dương Tịnh Độ, cả một đời hoằng dương điển giáo, đem Tịnh Độ và giáo huấn Thánh Hiền đi khuyên nhủ mọi người. Ngài một câu “**A Di Đà Phật**” niệm đến cùng, không hề vương bận. Từ năm 36 tuổi, Ngài đã bắt đầu “**tam bất quản**”, không quản tiền, không quản việc, không quản người.

Mười năm trước tôi bốn ba khắp nơi, họ cho rằng tôi xen tạp. Họ nói: “*Người chuyên tu pháp Hòa Thượng, người chuyên dịch đĩa Hòa Thượng tại sao lại đi làm giáo dục?*”. Tôi làm giáo dục, sau khi đã có trường lớp rồi thì tôi quay về. Bây giờ tôi cùng mọi người hàng ngày học tập 1200 đề tài của Hòa Thượng Tịnh Không, đã học được hơn 700 đề tài rồi và sẽ hoàn thành 1200 đề tài như tôi đã hứa. Tôi vẫn niệm Phật. Tôi làm việc nhưng không bận tâm. **Cho nên buông xả là buông xả trên nội tâm, chứ không phải là buông xả trên sự.**

Nhiều người có đạo tràng, có niệm Phật, vậy mà người ta cho rằng học Đệ Tử Quy là xen tạp. Cả đời Hòa Thượng truyền dạy Tịnh Độ, nhưng Ngài vẫn đề xướng học tập đạo đức Thánh Hiền. Tổ Ấn Quang cả một đời cực lực đề xướng in sách thiện. Các Ngài không hề xen tạp.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta tu hành, cái gì gọi là chân thật tu hành? Ở ngay trong tất cả các cảnh duyên, không phân biệt, không chấp trước, không khởi tâm động niệm, giữ gìn tâm cảnh của mình thanh tịnh thì đây gọi là chân thật tu hành**”. Chúng ta tiếp xúc với tất cả các cảnh duyên nhưng không lưu lại trong tâm, tâm không vương bận, không dính mắc. Chúng ta buông xả trên tâm chứ không rời xa cái hiện thực này. Trong khi chúng ta là người sống ở đời, có đầy đủ nghĩa vụ, trách nhiệm, bổn phận mà chúng ta lại rời xa cuộc đời thì chúng ta có làm tròn bổn phận của mình đâu! Tổ Ấn Quang đã dạy “**đốn luân tận phận**”, dốc hết trách nhiệm trong vai trò trách nhiệm của mình.

Cho nên Hòa Thượng nói: “**Ở ngay trong tất cả các cảnh duyên, không phân biệt, không chấp trước, không khởi tâm động niệm, giữ gìn tâm cảnh của mình thanh tịnh thì đây gọi là chân thật tu hành**”. Tu hành phải từ ở nơi chính nội tâm mình mà tu chứ không phải tu tướng. Rất nhiều người tu hành chỉ làm cho dễ coi trên hình tướng nhưng ở trên tâm thì gần như không có, đó là “**tinh tướng**” chứ không phải là “**tinh tấn**”. Chúng ta phải từ nơi nội tâm mà tinh tấn tu hành. “**Tinh tướng**” là từ ở nơi hình tướng, chỉ tu trên hình tướng thì không có kết quả. Người ta tu hành trên hình tướng thì càng tu càng phiền não, niệm Phật nhiều năm vẫn phiền não. Tu hành nhiều năm rồi nhưng phiền não vẫn phiền não vì chỉ tu ở nơi tướng chứ không tu ở nơi tâm. Nếu từ nơi tâm mà hạ công phu thì không dính mắc nơi tâm cho nên không phiền não. Phiền não là do dính mắc ở nơi tâm.

Hòa Thượng nói: “**Công phu tu hành chân thật là ở ngay trong những cảnh duyên tốt, xấu, thuận, nghịch, thiện, ác đều không bị dính mắc.**” Nếu chúng ta suốt ngày chỉ một lòng niệm câu “**A Di Đà Phật**” thì

đâu còn thời gian dính mắc vào những cảnh duyên đó. Cho nên tu hành Phật pháp là phải hạ thủ từ ở nơi tâm của chính mình. Khi chúng ta mới bắt đầu tu tập, phải hạ thủ từ việc buông bỏ chấp trước, buông bỏ dính mắc vào tốt xấu, được mất, thành bại, hơn thua. Người ta nói một câu hơi nặng một chút thì mặt ta biến sắc, người ta vừa khen ngợi một câu thì lỗ mũi ta đã lớn hơn bình thường, vậy thì chúng ta bị cảnh duyên xoay chuyển mất rồi. Cho nên Hòa Thượng nói: **“Tu hành sơ cơ thì phải ở nơi chấp trước này mà đối trị”**. Chúng ta phải phát hiện, nhận ra nó để sớm đối trị nó, không để nó hiện hành quá lâu. Khi tập khí, chấp trước, dính mắc vừa xuất hiện thì ta đã nhận ra nó, đối trị nó, không để nó khởi hiện hành. Nếu chúng ta tu hành mà không giác ngộ, không nhận ra, để tập khí, chấp trước dính mắc ở trong tâm thì nó sẽ tạo thành phiền não. Phiền não ở trong tâm hiện trên khuôn mặt, không giấu được ai.

Ngay thực tại này chúng ta không xa lìa được phiền não mà mong một ngày nào đó mình vắng sanh để không còn phiền não nữa thì điều này không hợp lý chút nào! Không có ngày đó đâu, bây giờ phải thật sự an lạc đã! **Phải tự tại với cảnh duyên thì mới tự tại vắng sanh**. Hòa Thượng Hải Hiền lúc nào cũng cười vui vẻ. Lúc Ngài 111 tuổi, nụ cười của Ngài hồn nhiên như trẻ thơ, nụ cười rất an lạc. Tâm Ngài không có chấp trước, không có dính mắc nên biểu thái đã nói lên tất cả. Người ta nói với Ngài: *“Thưa Hòa Thượng, lúc nào Ngài vắng sanh thì Ngài nói cho chúng con biết để chúng con niệm Phật đưa Ngài đi”*. Ngài cười rất tươi và nói: **“Người ta niệm Phật cho mình không chắc. Phải chính mình niệm Phật!”**.

Hòa Thượng dạy chúng ta: **“Phải bắt đầu từ chỗ hạ xuống mức thấp nhất những dính mắc, hạ thấp chấp trước, hạ thấp vương bận của mình. Phải từ nơi đây mà chân thật hạ công phu, chính là nhất định phải buông bỏ đi tự tư tự lợi”**. Tất cả việc làm của chúng ta phải vì chúng sinh trong tận hư không pháp giới này mà lo nghĩ, lợi ích cho mình, cho đoàn thể của mình, cho hệ thống của mình cũng không được. Trang web dạy chữ Hán miễn phí **nhidonghocphat.com** được xây dựng bởi một nhóm người làm với tâm hoàn toàn vô tư, vô cầu. Ai muốn học cũng được, không giới hạn bất cứ đối tượng nào. Người học không cần gặp mặt Thầy giáo, cứ tự học theo giáo trình đã hướng dẫn, theo từng bài giảng từ cơ bản đến nâng cao, đến mức có thể tự phiên dịch được. Ê kíp xây dựng trang web làm với tâm tri ân và cống hiến nên mới thành công như vậy.

Hệ thống Giáo dục Khai Minh Đức sẵn sàng hoan nghênh mọi người cùng học tập văn hóa truyền thống, sẵn sàng đào tạo hoàn toàn miễn phí cho Giáo viên của tất cả các trường, học miễn phí, ăn ở miễn phí, thậm chí đi lại cũng giúp đỡ luôn. Nhiều người nghi ngờ, không tin rằng trên thế gian lại có những người tốt như vậy. Họ nghi ngờ là việc của họ. Chúng ta làm với tâm thanh tịnh, không mong cầu báo đáp là việc của chúng ta.

Hòa Thượng nói **“phải bắt đầu từ chỗ hạ xuống mức thấp nhất”** có nghĩa là chúng ta không để tâm tự tư tự lợi dấy khởi. Hôm trước có người muốn trồng rau, canh tác một vườn rau rất lớn rộng 1000m². Tôi nói với họ là tôi sẽ giúp họ làm nhưng họ lại hiểu sai, họ sợ tôi làm rồi phải chia lợi nhuận. Họ không nghĩ tôi giúp hoàn toàn vô điều kiện, hoàn toàn vô tư, vô cầu. Đó chính là buông bỏ tự tư tự lợi.

Hôm trước tôi nhìn thấy số người tham gia lớp học Zoom càng lúc càng đông, tôi cũng bảo: “*Làm ơn chỉ giới thiệu người thật sự có tâm cầu học! Tôi không muốn người học đông để nhận cúng dường, tôi không nhận của ai một xu. Tiền hỗ trợ để giúp chúng sinh, giúp cộng đồng thì nhận, chứ hoàn toàn không nhận cho bản thân*”. Cho nên chỗ này chúng ta phải đặc biệt chú ý: **Người học theo Hòa Thượng thì phải thực sự là “tam bất quản”, không quản tiền, không quản việc, không quản người.**

Hòa Thượng nói: “*Buông xả tự tư tự lợi thì bạn mới được đại lợi ích. Nếu bạn tự tư tự lợi thì chướng ngại Tâm Bồ Đề, chướng ngại Tâm Thanh Tịnh, chướng ngại cửa ngõ của bạn, chướng ngại tất cả các thiện pháp và thậm chí sẽ chướng ngại luôn Thế giới Tây Phương Cực Lạc. Bạn thử nghĩ xem tổn thất này lớn hay nhỏ? Tổn thất quá lớn! Tự tư tự lợi là căn nguyên cội gốc của tập khí phiền não, bạn phải buông xả nó! Nếu bạn không buông xả nó, trong khi bạn tiếp xúc với cảnh giới sáu trần, bạn sẽ không tìm được cảm dỗ đối với ngũ dục lục trần. Nếu tự tư tự lợi vẫn còn, khi bạn tiếp xúc với ngoại cảnh, vừa tiếp xúc với ngũ dục “Tài Sắc Danh Thực Thùy”, lục trần “Sắc Thanh Hương Vị Xúc Pháp” vừa tiếp xúc thì ô nhiễm. Đã ô nhiễm thì tâm hết thanh tịnh, tâm không thanh tịnh thì làm sao có thể vãng sanh! Tâm tịnh mới tương ưng được với cõi Tịnh, tâm không tịnh thì Tây Phương Cực Lạc không hiện tiền*”.

Cho nên chúng ta ghi nhớ: **Ta đến thế gian này là để tận tâm tận lực phục vụ mọi người, phục vụ một lần sau cùng. Việc ta làm có kết quả tốt là chúng sinh có phước, chúng ta không làm tốt được là chúng sinh không có phước.** Nơi nào tài vật đủ, con người tốt thì ta tiếp tục làm. Nơi nào tài vật không tốt, con người không tốt thì chúng ta đóng cửa, không cần phải bận tâm. Tôi thường nói: “*Việc của Hệ thống, tôi xử lý trong một nốt nhạc, nhưng việc của con người tôi xử lý hơn 1000 nốt nhạc mà chưa xong*”.

Hòa Thượng nói: “*Bạn phải buông bỏ tự tư tự lợi vì đây là căn nguyên cội gốc của tập khí phiền não. Nếu bạn không buông bỏ, nó còn ở trong tâm của bạn, khi bạn tiếp xúc với ngũ dục lục trần thì bạn bị nhiễm ngay. Khi bạn bị mê hoặc bởi năm dục sáu trần rồi thì trong tâm bạn sẽ khởi lên ba độc tham, sân, si*”.

Bài học hôm qua, Hòa Thượng nói: “*Ở trong nghịch cảnh thì bạn khởi sân si, còn trong thuận cảnh thì bạn khởi tham si*”. Trong nghịch cảnh, sân si khởi lên, mình giận một lúc tâm mình đau nên mình nhận ra. Còn trong thuận cảnh, tham si khởi lên rất nhẹ nhàng, êm ái cho nên mình mê muội, không phát hiện ra, đọa lạc càng sâu. Chúng ta đã mất tâm thanh tịnh rồi thì niệm Phật lúc đó chỉ giống cái máy MP3 niệm Phật mà thôi. Vậy thì giống như Tổ Sư nói: “*Miệng niệm Di Đà tâm tán loạn, đau mòn rát họng chỉ uổng công*”. Niệm Phật 10 năm nhưng niệm Phật kiểu như vậy thì cũng uổng công.

Hòa Thượng nói: “*Bạn tiếp xúc với ngoại cảnh mà bạn bị mê hoặc thì bạn khởi tâm tham si rồi, vậy thì nhất định ngày ngày sẽ tăng trưởng thêm lớn tâm tự tư tự lợi*”. Như vậy chúng ta niệm Phật có lực không? Trước đây tôi đã nói nhưng nhiều người không tin: “*Công phu trước Phật chỉ là công phu phụ, công phu trong cuộc sống hàng ngày mới là công phu thật*”. Ngủ cũng là vô minh, không ai nói ngủ là thanh tịnh. Vậy

thì một ngày nhiều lắm là 6 giờ công phu thanh tịnh, vẫn còn 18 giờ kia là vọng tưởng. Lúc chúng ta đang vọng tưởng thì chắc chắn chúng ta đi về ba đường thôi. Cho nên công phu trước Phật là công phu phụ. Công phu ngay trong cuộc sống thường ngày, kiểm soát được khởi tâm động niệm của mình trong đối nhân xử thế tiếp vật mới gọi là công phu.

Hòa Thượng nói: **“Một người suốt ngày bận rộn vì chúng sinh, rất bận rộn không có thời gian niệm Phật, nhưng họ chính là đang niệm Phật đấy!”**. Lúc đầu nghe câu này tôi cũng hơi hoài nghi, tôi đi đọc lại mấy lần. Phật là Giác. Tâm của họ hoàn toàn vì chúng sinh, không vì mình mà tự tư tự lợi. Vậy thì họ đang Giác, đang niệm Phật. Người đang niệm Phật mà lo nghĩ được mất hơn thua, trong tâm vẫn dính mắc thì chỉ là miệng niệm Phật chứ không phải là tâm niệm Phật. Miệng niệm Phật thì cũng giống cái máy MP3 thôi. Tôi thường nói với mọi người lời của Hòa Thượng: **“Phật hiệu có thể gián đoạn nhưng Phật tâm không được gián đoạn”**. Tâm Phật là tâm hoàn toàn vì chúng sinh mà lo nghĩ, không bao giờ lo nghĩ cho mình. Nếu tâm mình là tâm Phật, miệng mình niệm Phật thì liền tương ưng với Phật.

Hòa Thượng nói: **“Ông Lý Mộc Nguyên từ sáng đến tối suốt ngày bận rộn vì chúng sinh, mỗi ngày chỉ ngủ 3 đến 4 tiếng, hết đưa người này lại đến đưa người kia vãng sinh. Người như vậy một ngày niệm Phật 5 đến 6 câu là tương ưng với Phật rồi”**.

Nhiều đạo tràng, nhiều người bỏ hết tất cả vai trò, trách nhiệm, bổn phận của mình, ngồi đó mà niệm Phật, cuối cùng tạo thành sự oán thù của chồng, của con, của gia đình. Người như vậy có trở thành Bồ Tát ở Tây Phương được không? Người ta không nghe khuyên, bây giờ nhiều người nhận quả báo rồi! Con cái mê game bỏ nhà ra đi.

Có một câu chuyện đau lòng xảy ra cách đây 10 năm rồi. Thời gian đó rộ lên các đạo tràng niệm Phật. Bà ấy mê niệm Phật quá, bỏ chồng, bỏ con. Ông chồng tức giận đem Kinh sách đốt hết, cuối cùng hai vợ chồng ly dị. Bà ấy vào miền Nam tham gia đạo tràng niệm Phật. Sau khi ly dị, ông chồng lấy một cô đi bán đồng nát. Ông chồng trước đó có địa vị rất cao. Hai đứa con trai cũng có địa vị trong xã hội, không đồng ý cho người Cha lấy cô đồng nát. Bà vợ biết được tin đó thì tức giận, học máu chết luôn. Tôi nghe mà đau lòng. Bà ấy đã ly dị rồi, đã đi tu rồi thì tu đi, lo vãng sinh đi. Bà ấy tu hành không tốt, cả cuộc đời đổ nát, con cái cũng hỏng. Người đời nhìn vào cũng bảo: **“Tu hành kiêu gì mà quá hoang đường!”**.

Họ cứ nghe một phía, không nghe Tổ Sư Đại Đức ân cần dạy bảo chúng ta. Tổ Ân Quang dạy: **“Đốn luân tận phận, nhàn tà tồn thành, nhất tâm niệm Phật, cầu sinh Cực Lạc”**. **“Đốn luân tận phận”** là dứt hết vai trò trách nhiệm của mình trong các mối quan hệ ngũ luân. Một người có thể có nhiều vai trò bổn phận, lúc mình là con, lúc mình là Mẹ, lúc mình là người quản lý, lúc mình là người bị quản lý, lúc mình là vợ, lúc mình là học trò. Nhưng họ phải sạch mọi trách nhiệm, không còn biết đến ai nữa.

Hòa Thượng nói: **“Bạn hãy thử nghĩ xem tham sân si của bạn năm nay so với năm trước có ít hơn không? Nếu tham sân si nhiều hơn thì đại họa đấy, rất đáng lo! Nếu tham sân si năm nay nhẹ hơn so với**

năm trước thì rất là tốt, bạn tu hành đã có lực. Sự việc này người khác không biết được, bạn chính mình nỗ lực phấn tỉnh thì bạn sẽ rõ hơn ai hết. Nếu năm nay mà nghiêm trọng hơn năm trước vậy thì xong rồi! Bạn niệm Phật có tinh tấn hơn thì bạn vẫn phải luân hồi ở trong sáu cõi. Thành thật mà nói, trong sáu cõi luân hồi thì ba đường ác xác suất chiếm nhiều hơn, còn ba đường thiện xác suất rất ít”.

Có nghĩa là trong sáu cõi luân hồi, ta bị rơi vào tam ác đạo, Địa Ngục, Ngạ Quỷ, Súc Sinh thì nhiều hơn, còn ba cõi Trời, Người, A Tu La thì xác suất ít hơn. Vì sao vậy? Thiện đức của cõi Trời Người bạn không có.
THẬP THIÊN

THÂN: Không sát, đạo, dâm

KHẨU: Không nói dối, không nói lưỡi hai chiều, không nói lời thêu dệt, không nói lời hung ác

Ý: Không tham, sân, si

Trên Kinh nói rất cụ thể: **Bạn muốn đời sau đến cõi Người thì ngoài việc bạn phải đầy đủ Năm Giới, bạn phải đầy đủ từ Trung phẩm Thập Thiện.** Có nghĩa là trong Mười Thiện, chúng ta phải tu được từ trung phẩm trở lên. Đó là cái thiện đức ở cõi Nhân Thiên. Niệm Phật như nhai trầu mà vẫn nói dối, thậm chí vẫn nói lời hung ác thì có đọa lạc không? Ngăn ngại Thánh Đạo là lời cùng hung cực ác! Các đời Tổ Sư, Hòa Thượng, Ngài Lý Bình Nam là cực lực đề xướng sách thiện, đề xướng hiếu đạo, đề xướng sư đạo mà người ta nói “*đi học Đệ Tử Quy là sai lầm*”. Đây là lời thiện hay lời ác?

Hòa Thượng nói: “*Bạn muốn sinh Thiên thì bạn phải đầy đủ thượng phẩm Thập Thiện, Thập Thiện đạt đến thượng phẩm, còn phải đầy đủ tâm Từ Bi Hỷ Xả thì mới được sinh về cõi Trời, không đơn giản đâu! Thượng Phẩm Thập Thiện mà không có thì khẳng định Thiên Đạo bạn không có phần, có nghĩa là cõi Trời bạn không có phần*”.

Niệm Phật tuy rằng “*đổi nghiệp vãng sanh*” nhưng Tổ Sư Đại Đức nói cho chúng ta nghe rất rõ ràng: “*Phải là đổi nghiệp mới vãng sanh*”. “*Đổi nghiệp*” là mang theo nghiệp cũ, nghiệp từ vô lượng kiếp, nghiệp từ khi mình chưa niệm Phật. Còn nghiệp từ lúc mình niệm Phật mà vẫn tạo nghiệp, niệm Phật cầu vãng sanh Cực Lạc mà vẫn tạo nghiệp thì đây là nghiệp mới. Nhiều người niệm Phật vẫn tạo nghiệp mới, nhiều người còn nói “*tạo nghiệp mới vẫn vãng sanh*”. Tại vì họ tạo nghiệp nên họ nói vậy, họ tà tà niệm Phật, tà tà tạo nghiệp, chờ đến ngày tà tà vãng sanh. Tôi nói: “*Tà tà vãng lai thì có chứ không phải là tà tà vãng sinh*.” Cho nên “*đổi nghiệp*” ở đây Phật nói rất rõ: “*Đổi nghiệp là mang theo nghiệp cũ, nghiệp trong đời quá khứ, nghiệp trước khi niệm Phật. Bây giờ ta niệm Phật rồi mà ta vẫn tạo nghiệp thì đó là nghiệp mới*”.

Hòa Thượng nói: “*Hay nói cách khác, tự tư tự lợi bạn không buông xả. Bạn làm việc gì cho chúng sinh bạn cũng đòi hỏi, có ý niệm đặt điều kiện có lợi ích cho mình. Tập khí phiền não của bạn vẫn chưa được khắc phục. Vậy thì làm sao bạn có thể thoát khỏi sinh tử luân hồi, làm sao vượt qua được sáu cõi luân*

hỏi? Bạn phải hoàn toàn buông bỏ đi tự tư tự lợi thì Thế giới Tây Phương bạn mới có phần". Tổ Sư Đại Đức đã dạy chúng ta rất kỹ.

Trước khi niệm Phật họ rất nghèo. Niệm Phật được một thời gian họ trở nên giàu có. Họ nói: "*Đây là Phật ban tặng*". Tôi nói: "*Bạn nghĩ kỹ xem Phật ban tặng hay ma cho vay? Ma cho vay đấy, không phải Phật ban tặng đâu! Ma cho vay để đòi lấy lãi đấy!*". "*Lãi*" ở đây là quy tập được một mớ đồ chúng, có thêm lực từ đồ chúng của Phật. Người niệm Phật là người có phước báu. Đồ chúng của ma có những đồ chúng có lực như vậy, phe cánh của ma mạnh mẽ vì có nhiều người thì chúng có thích không?

Hôm qua tình cờ tôi đi vào thấy Cô đang xem phim. Có một người cùng hung cực ác, mới giết 11 mạng người. Người này rất giàu có, "*mua*" luôn quan phủ. Quan phủ nói với người gây tội ác đó: "*Bây giờ người ác phải biết làm thiện. Ông cứ về làm bánh bao phát tặng mọi người hàng ngày. Người ta ăn bánh bao của ông, người ta sẽ tán thán ông là một người thiện*". Ông kia nói: "*Phải, bánh bao thì đâu có đáng bao nhiêu tiền, một ngày tôi cứ phát vài trăm cái cũng không ăn thua gì!*". Ông ấy hàng ngày phát bánh bao miễn phí. Lúc đó nhà Vua đi ngang qua thấy vậy liền khen ngợi: "*Đời sống nhân dân vô cùng hạnh phúc, vô cùng ấm no. Ngày xưa ta chỉ nghe có người nào đó phát cháo, còn ông này phát bánh bao. Phải nói là quá tốt!*". Trong khi người này vừa giết 11 người, cả một đời vợ vét. Đây là một bài học mà chúng ta phải hết sức cảnh tỉnh. Họ làm thiện nhưng thật sự cái tâm đó có phải là tâm thiện không? Chúng ta niệm Phật nhưng tâm chúng ta có thuần tịnh, thuần thiện không? Nếu ta niệm Phật mà tâm không thuần tịnh thuần thiện, vẫn đang sợ được, sợ mất, sợ hơn, sợ thua, sợ thành, sợ bại, sợ lời, sợ lỗ, vậy thì ta đang dùng tâm tự tư tự lợi để niệm Phật. Vậy thì làm sao có kết quả!

Có người hỏi tôi: "*Tại sao người đó niệm Phật mà lúc chết người cứng ngắt?*". Tôi trả lời: "*Họ chấp trước cho nên họ cứng ngắt*". Có người thắc mắc hỏi tôi: "*Tại sao những người theo đạo tràng niệm Phật rất lâu năm đến niệm Phật trợ duyên lúc lâm chung mà người ta vẫn cứng ngắt, những người bình thường niệm Phật đến trợ duyên thì người ta lại mềm mại?*". Đơn giản vì người chân thành niệm Phật với tâm thanh tịnh thì người nghe niệm Phật họ hoan hỉ nghe theo, hoan hỉ tiếp nhận, hoan hỉ ra đi. Còn người đã từng niệm Phật trợ niệm cho nhiều người nhưng lúc đó niệm Phật với tâm danh lợi, niệm Phật với tâm tự tư tự lợi, vừa niệm Phật vừa vọng tưởng: "*Đạo tràng của mình hôm nay đến đây niệm Phật, phải nhất định cho họ biết, nhất định cho họ có thọ tướng tốt!*". Hôm nay Hòa Thượng dạy chúng ta là: "***Phải buông bỏ đi tự tư tự lợi thì bạn mới thoát được luân hồi***".

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!